

Sygn. akt II Ka 191/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

8 września 2022r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Agata Wilczewska

Protokolant: p.o. sekr. sąd. Sandra Czerniejewska

przy udziale prokuratora Ewy Sypniewskiej - Sojki

po rozpoznaniu 2 września 2022r.

sprawy **D. D.**

oskarżonego z art.300§1i2k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Turku

z 8 marca 2022r., sygn. akt II K 273/21

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. Zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Agata Wilczewska

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 191/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1 CZĘŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Turku z dnia 8 marca 2022 r., sygn. akt II K 273/21.

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiężle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1.Obrońca oskarżonego orzeczeniu zarzucił w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku polegający na błędnym przyjęciu przez Sąd I instancji, iż po stronie oskarżonego D. D. występował:</p> <p>– zamiar kierunkowy udaremnienia wykonania nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy w Koninie w dniu 5 marca 2020 r., sygn. akt V GNc 183/20, w sytuacji gdy w chwili zawierania przez oskarżonego w imieniu P.W. (...) sp. z o.o. umowy przedwstępnej sprzedaży samochodu, oskarżony jako jej reprezentant nie miał wiedzy o istnieniu w/w nakazu zapłaty (potwierdza to k. 33 akt sprawy V GNc 183/20 - koperta wraz z zarządzeniem o uznaniu nakazu za doręczony z dniem 25 marca 2020 r.), gdyż nakaz nie został przez niego odebrany w szczególności wobec występującego w tamtym czasie stanu epidemii COVID-19 na terenie Polski i związanych z nim lockdownów, zaś z wezwania do zapłaty z dnia 9.12.2019 r. (k. 171 akt) nie wynikała jednoznaczna wola skierowania przez pokrzywdzonego J. K. sprawy o zapłatę do Sądu, skoro wskazywał w nim, że jedynie „uprzejmie prosi o dokonaniu zapłaty należności... w terminie 5 dni od daty otrzymania niniejszego wezwania ”, w tym bez określenia, że jest to wezwanie</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

przedsądowe, względnie, że w przypadku braku zapłaty sprawa zostanie skierowana do Sądu, w konsekwencji czego Sąd Rejonowy błędnie uznał, że po stronie oskarżonego występował zamiar udaremnienia orzeczenia sądowego i zakwalifikował zachowanie oskarżonego z art. 300§ 2 k.k.

— zamiar uszczuplenia majątku P.W. (...) sp. z o.o.

i udaremnienia zaspokojenia wierzytelności J. K. w kwocie 17.000,00 zł poprzez zawarcie w dniu 8 lipca 2020 roku umowy przedwstępnej sprzedaży samochodu marki V. (...)

i wpłatę na jej poczet zadatku w kwocie 88.600,00 zł, w sytuacji gdy kwota należności pokrzywdzonego była zdecydowanie niższa niż kwota wpłaconego zadatku, co w świetle zasad doświadczenia życiowego czyniło całkowicie nieuzasadnionym ryzyko po stronie oskarżonego przepadku kwoty 88.600,00 zł by uchronić kwotę 17.000 zł (gdyby oskarżony działał z zamiarem uszczuplenia swojego wierzyciela), a nadto gdy w świetle przepisów prawa podatkowego (podatku VAT) w razie niedojścia umowy przyrzeczonej do skutku

z założenia przepisy te nakazywały zwrot do majątku Spółki kwoty 16.567,48 zł, co przeczy tezie co do tego, że oskarżony D. D. dokonując wpłaty zadatku w kwocie 88.600,00 działał w celu uszczuplenia majątku Spółki (...) oraz w celu udaremnienia zaspokojenia jej wierzyciela pokrzywdzonego J. K., w konsekwencji czego Sąd Rejonowy błędnie uznał, że po stronie oskarżonego występował zamiar uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela w osobie J. K.

	i zakwalifikował zachowanie oskarżonego z art. 300§ 2 k.k.
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny	
<p>Apelacja okazała się bezzasadna.</p> <p>Sąd odwoławczy w toku kontroli apelacyjnej nie dopatrył się jakichkolwiek błędów w ustalonym przez Sąd orzekający stanie faktycznym, a argumentacja obrony w tym zakresie stanowi jedynie przyjętą linię obrony oskarżonego i próbę umniejszenia jego winy. Wbrew stanowisku obrony, niewątpliwym jest, iż to oskarżony działał w celu udaremnienia wykonania orzeczenia sądu, którego musiał się spodziewać. Niewątpliwie też oskarżony udaremnił zaspokojenie swojego wierzyciela. Oskarżony na tamtym etapie sprawy nie miał bowiem świadomości, że należy mu się zwrot podatku w przypadku nie wywiązania się z umowy, dowiedział się o tym dopiero na etapie niniejszego postępowania karnego, co przyczyniło się do możliwości naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego.</p> <p>Z uwagi na powyższe, Sąd odwoławczy nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku o uniewinnienie oskarżonego. Sąd nie znalazł również podstaw do uwzględnienia wniosku ewentualnego obrony o warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonego. Zgodnie z art. 66 § 1 k.k. sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości,</p>	

a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwa umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. W tym miejscu podkreślić należy, iż zastosowanie instytucji warunkowego umorzenia postępowania jest możliwe tylko wtedy, gdy wyżej wskazane przesłanki zachodzą koniunkcyjnie. Wszystkie przesłanki warunkowego umorzenia postępowania bezwzględnie muszą ziszczyć się w momencie stosowania tego instrumentu probacyjnego.

Mając na uwadze, iż w przedmiotowej sprawie nie sposób uznać iż wina i społeczna szkodliwość czynu oskarżonego są nieznaczące, brak jest podstaw do warunkowego umorzenia postępowania karnego.

Kierunek apelacji obligował Sąd odwoławczy do dokonania kontroli instancyjnej kary wymierzonej oskarżonemu przez Sąd I instancji, jednakże również w tym zakresie brak jest jakichkolwiek uchybień.

Mając na uwadze powyższe, Sąd odwoławczy nie znajdując przy tym uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Wniosek

Obrońca oskarżonego wniósł o:

zasadny

<p>- zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie</p> <p>- zmianę przedmiotowego wyroku poprzez warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonego.</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Związłe o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji, a nie znalazł przy tym uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia.</p> <p>Sąd odwoławczy w toku kontroli instancyjnej nie znalazł podstaw do uniewinnienia oskarżonego ani zastosowania wobec oskarżonego instytucji warunkowego umorzenia postępowania.</p>		

<p>1OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	<p>PODLEGAJĄCE</p>
<p>Związłe o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>1ROZSTRZYgniĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>0.11.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>0.1 Wina oskarżonego w zakresie przypisanego mu czynu, orzeczona kara,</p>	

rozstrzygnięcie w zakresie kosztów postępowania przed Sądem I instancji.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Kontrola instancyjna doprowadziła Sąd odwoławczy do podzielenia stanowiska Sądu I instancji, iż w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wina i sprawstwo oskarżonego są bezsprzeczne. W toku kontroli instancyjnej nie dopatrzone się uchybień w zakresie wymiaru orzeczonej kary. Sąd odwoławczy nie dopatrzył się przy tym uchybień w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania przed Sądem I instancji.	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Sąd odwoławczy na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, bowiem ich uiszczenie z uwagi na sytuację majątkową byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.

1PODPIS
Agata Wilczewska

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wina oskarżonego		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana